

بازار مسگرها و نوری علا

امیر فیض - حقوقدان

اکنیزه این نوشته سوء تفاهم و یا عدم آشنایی با هدف و فعالیت برخی مبارزین است علت این مشکل تا حدوی مانند بازار مسگرهاست در بازار مسگرها چون همه دکان با چکش، مس را میکوبند تا به یک و یک بروقالبه و گفکیر و غیره تبدیل کنند از صدای آنها نمیتوان تشخیص داد که ان مسگر چه میخواهد درست کند، مبارزه ما ایرانیان بعلت آشنی بی حد و تعداد بی حساب مبارزین و نداشتن مرکزیت در مسیری قرار گرفته است که نمیتوان دقیقا دانست که طرف کیست چه میکوبد و چون دقت و بررسی اینکه طرف چه میکوبد نیاز به حوصله و صرف وقت دارد که ما ایرانیان از اصل نداشتیم تا چه رسد به حال که اصلا ندانیم از قید فهمیدن دست آن در میگذریم و بهمان برداشت های سطحی و بازاری پنده میکنیم و همانطور که انسان در بازار مسگرها به اعتبار صدای مدام چکش و مس، آنجا را بازار مسگرها میشناسد بعلت هزاران سایت و نوشته و سازمان و غیره، اینجا هم اوزیسیون میشناسد، بدون اینکه واقعا بداند که کی چه میکوبد.

تردید نیست که مراجعه به سایت ها و نوشته ها برای درک کامل از آنچه که طرف میکوبد آسان نیست آنقدر وقت میخواهد که هیچ انسان بیکاری آنرا ندارد بعد از آنکه اعلیحضرت پشیمانی خودشان از فعالیت آقای نوری علا بمناسبت نشست در تور نتوا اعلام فرمودند حساسیت اینجا به اینک ایشان چه میکوبد و چه خواستی از سلطنت دارد کمی زنده شد.

فکر میکنم کمتر کسانی که نوشته های نورعلا را خوانده اند توانسته باشند دریابند که ایشان نسبت به سلطنت و تداوم آن چه میکوبد.

تاکنون به غیر از پیروان نظام سلطنت مشروطه بقیه تحت تاثیر این فکر قرار داشتند که تعیین رژیم آینده کشور از سلطنت و یا جمهوری بار فرزندم است ولی آقای نوری علما که مورد رحمت اعلی حضرت هم قرار گرفته اند نظردیکری دارند که بر عایت اختصار آنرا > نظریه محمد ظاهر شاه < مینامیم ایشان نظریه خودشان را که تاکنون فقط از ایشان شنیده شده است اینطور نوشته است:

«..... آقای رضا پهلوی از لحاظ وظیفه تاریخی و اجتماعی خاصی که بر عهده خود گذاشته، خود را بیشتر نوعی <کشاینگر> میندکد میتواند (بمخون محمد

ظاهر شاه) راه را برای تبدیل محترمانه حکومت اسلامی به یک جمهوری واقعی و دیکراتیک هموار سازد و خود با احترام تام چنان کنار برود که در خاطره

مردم ایران یک چهره ای استوره ای و فراموش نشدنی پیدا کند و بگذارند دیکراتی که شاید اند کشور را بگردانند...» (سیات سکولاریسم ۲۰۱۱)

این تحریر تقدیم است به کسانی که مشغله زیاد و فرصت کمی برای دقت در گفته ها دارند.